

Anna Marut

Zarys działalności Ludowego Zespołu Sportowego "Werynianka" w latach 1946 - 1995

Rocznik Kolbuszowski 5, 211-237

2001

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zarys działalności Ludowego Zespołu Sportowego
"Werynianka" w Weryni

Rozwój sportu wiejskiego w kraju i powiecie kolbuszowskim
w latach 1946-1995

Niemałą rolę w rozwoju kultury fizycznej na wsi odegrał poza związkiem Młodzieży Wiejskiej RP "Wici" ruch ludowy. Podczas V Kongresu Stronnictwa Ludowego w styczniu 1946 roku dyskutowano również nad sprawą objęcia polskiej wsi kulturą fizyczną. Wśród przyjętych wniosków postulowano m.in. do Rady Ministrów o wydanie ustawy na podstawie której w każdej gminie wydzielono by odpowiedni teren pod boisko sportowe¹.

Przełomowe znaczenie w upowszechnianiu kultury fizycznej na wsi stanowił dekret Prezydium Krajowej Rady Narodowej z dnia 5 stycznia 1946 roku o powołaniu urzędów i rad wychowania fizycznego oraz przysposobienia wojskowego. Tym samym na Związek Samopomocy Chłopskiej (ZSCH) nałożono obowiązek zajęcia się kulturą fizyczną na wsi. W ten sposób w skład Państwowej Rady Narodowej Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego znalazł się przedstawiciel ZSCH. Jednym z wytycznych programu było opracowanie ogólnych założeń rozwoju wychowania fizycznego i sportu na wsi, propaganda i agitacja kultury fizycznej, organizowanie LZS i ich rejestracja².

W Zarządzie Powiatowym ZSCH w Kolbuszowej sprawy te prowadził przez kilka lat Skrzypczak³. Pierwszym powołanym do życia LZS w powiecie kolbuszowskim w 1947 roku był LZS Werynia i LZS Dzikowiec⁴. W tym samym czasie powstały LZS-y: w Siedlance w 1949, Raniżowie, Górnio, Woli Raniżowskiej, Kolbuszowej Górnej, Mechowcu w 1950, Przedborzu w 1951, Trzebosi w 1953⁵.

Organizacją LZS-ów zajęli się działacze wiejscy pracujący w różnych

1 Zarys historii sportu wiejskiego na Podkarpaciu w latach 1946-1996. pod red. J. Ciupki. Krosno 1996. s. 12-13.

2 Tamże, s. 13.

3 Wywiad z Janem Jamrozem, zam. w Weryni (w zbiorach prywatnych autorki).

4 Tamże oraz wywiad z Bronisławem Kuczyńskim z Dzikowca (w zbiorach prywatnych autorki).

5 Informacje zebrane przez Michała Franczyka, nauczyciela Szkoły Podstawowej nr 2 w Kolbuszowej, zam. w Kolbuszowej, ze zbiorów prywatnych.

organizacjach społeczno-politycznych tego okresu, jak: ZMW RP "WICI", Ochotnicze Straże Pożarne (OSP) i ZSCH.

Do pełnego rozwoju LZS-ów przyczyniła się znacznie przyjęta przez II Zjazd ZSCH w marcu 1946 roku uchwała "o przyznaniu na kulturę fizyczną i sport jeden procent swego budżetu"⁶. Wytyczne Zarządu Głównego ZSCH z lipca 1947 roku zawierały koncepcje wytyczające zadania z zakresu upowszechniania kultury fizycznej na wsi, tzw. "Akcja usportowienia wsi na lata 1947-1949"⁷. Do realizacji tych wytycznych potrzebni byli w terenie ludzie w pewnym stopniu przygotowani, a takich było w owym czasie brak. Sprawę kultury fizycznej na wsi zepchnięto na dalszy plan. Dopiero w marcu 1947 roku Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych wspólnie z Ministerstwem Obrony Narodowej wydało zarządzenie o połączeniu przysposobienia rolniczego z przysposobieniem wojskowym w tzw. Przysposobienie rolniczo-wojskowe⁸. Ustawą z dnia 25 lutego 1948 roku "O powszechnym obowiązku przysposobienia wojskowego młodzieży oraz organizacji spraw kultury fizycznej i sportu" powołano do życia Powszechną Organizację "Służba Polsce" i Główny Urząd Kultury Fizycznej⁹. Działacze tej organizacji poprzez hufce docierali do wszystkich wsi, pomagając w budowie boisk sportowych, organizowaniu różnych imprez i zawodów sportowych. W ramach tzw. "trzydniówek" podejmowane były prace społeczne ukierunkowane na budowę boisk sportowych, szczególnie do piłki siatkowej i nożnej. Organizowano zgrupowania gminne młodzieży, gdzie w programie przewidziano m.in.: strzelanie, musztra, biegi i gry sportowe. W takich zgrupowaniach brała udział młodzież także z Weryni. Zgrupowania te stanowiły zaczątki organizowania masowego sportu na wsi¹⁰.

W grudniu 1948 roku Główna Rada Sportu Wiejskiego zatwierdziła regulamin dotyczący działalności LZS-u. Równocześnie powołano strukturę organizacyjną tj. komórki w województwach, powiatach i w większości gmin. Zadanie ich sprowadzało się m.in. do organizowania różnych imprez i zawodów sportowych (biegi narodowe, marsze jesienne, festyny ludowe, itp.)¹¹.

Po zjednoczeniu ruchu młodzieżowego i powstaniu Związku Młodzieży Polskiej (ZMP) w 1948 roku do programu wprowadzono w życie nowe rozwiązania w sporcie wiejskim¹².

W grudniu 1950 roku sprawami kultury fizycznej na wsi zajął się Główny Komitet Kultury Fizycznej. Najpierw LZS-y podporządkowano tej instytucji, a od 1952 roku opiekę powierzono Powszechnej Organizacji "Służba Polsce". W tej sytuacji Zarządy Powiatowe ZSCH przekazały protokolarnie akta i obiekty sportowe LZS-ów. Znalazły się one w użytkowaniu tej

6 Zarys historii sportu... , s. 13.

7 Tamże.

8 Tamże, s. 13-14.

9 Tamże, s. 14.

10 Wywiad z Janem Jamrozem ...

11 Zarys historii sportu... , s. 14.

12 Tamże.

organizacji i stanowiły własność gromadzkich rad narodowych. W 1952 roku powołano rady powiatowe LZS. Pierwsza Rada Powiatowa "Zrzeszenia" LZS w Kolbuszowej powstała w 1952 roku. Jej zadaniem było przeszkolenie na kursach specjalnych wychowania fizycznego organizatorów i instruktorów wychowania fizycznego. Koła LZS były jedyną organizacją zajmującą się sportem młodzieży wiejskiej, a również i dorosłych mieszkańców wsi. Poza LZS-ami upowszechnianiem kultury fizycznej na wsi zajmował się ZMP, a od 1957 roku ZMW.

W 1953 r. I Krajowa Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza "Zrzeszenia" LZS przyjęła statut, który m.in. określał strukturę władz zrzeszenia i metody działalności, począwszy od najwyższych do najniższych władz, a także obowiązki i prawa członka, zwoływania zebrań plenarnych poszczególnych szczebli, a ponadto sposób dysponowania majątkiem zrzeszenia. Od 1953 r. rozpoczyna się na wsi budownictwo sportowe siłami społecznymi w ramach tzw. czynów społecznych. W taki sposób powstały liczne w pełni urządzone stadiony, dysponujące płytą boiska sportowego (boiska do piłki nożnej i siatkowej), urządzeniami do lekkiej atletyki¹³. Tym sposobem społecznym przy zaangażowaniu młodzieży i społeczeństwa wybudowano stadiony m.in. w Dzikowcu, Weryni, Raniszowie¹⁴.

Problemy sportu wiejskiego przez wiele lat podejmowane były przez czasopisma sportowe m.in. "Przegląd Sportowy", przeznaczony dla wsi, a także Polskie Radio, nadające specjalną audycję pod nazwą "Sportowcy wiejscy na start".

Dużą rolę w rozwoju sportu wiejskiego odegrały gminne rady zrzeszenia LZS (lata 1954-1955). Trzeba stwierdzić, że w naszym kraju okres lat 1952-1955 stanowił etap charakteryzujący się intensywnym rozwojem organizacyjnym i ilościowym kół LZS. Dotyczy to również powiatu kolbuszowskiego. Powstają kolejne koła LZS m.in. w Zielonce, Niwiskach, Majdanie Królewskim, itp. Prowadzone były rozgrywki drużynowe w piłce siatkowej i nożnej, a reprezentacje powiatowe brały udział w zawodach wojewódzkich w Rzeszowie w takich dyscyplinach jak: lekkoatletyka, marsze patrolowe i biegi narodowe¹⁵.

Dalszy program rozwoju kultury fizycznej na wsi został wytyczony przez II Zjazd Krajowy "Zrzeszenia" LZS - 21/22 kwietnia 1955 r. w Warszawie. W 1955 r. rozwiązano Powszechną Organizację "Służba Polsce"¹⁶.

Wydarzenia w kraju w 1956 roku miały także duży wpływ na dzieje sportu na wsi. Temu zagadnieniu poświęcił uwagę Zjazd Krajowy "Zrzeszenie" LZS odbywający się w Warszawie w dniach 16-17 kwietnia 1957 r. Wówczas to do statutu wprowadzono poprawkę dającą możliwość powoływania

13 Tamże, s. 15.

14 Wywiad z Janem Jamrozem i Bronisławem Kuczyńskim...

15 Wywiad z Janem Jamrozem i Bronisławem Kuczyńskim...

16 Zarys historii... , s. 16.

ludowych zespołów sportowych (LKS-ów). Nowa polityka rolna także sprzyjała upowszechnianiu kultury fizycznej na wsi. Na miejsce ZMP odrodziła się nowa organizacja młodzieżowa ZMW - Związek Młodzieży Wiejskiej. Wspólnie z LZS-em podejmowały pracę nad turystyczną działalnością na wsi. W środowisku wiejskim pojawił się sport wyczynowy (m.in. piłka nożna, podnoszenie ciężarów, lekkoatletyka i kolarstwo)¹⁷.

Następny krajowy zjazd LZS-ów pogłębił tę tematykę uzupełniając działalność turystyczną na wsi. Turystyka i krajoznawstwo znalazły swoje miejsce w działalności w najniższych ogniwach LZS, tj. w kołach LZS.

W latach 1960-1967 rozwinął się mocno ruch spartakiadowy, czego rezultatem było wiele zorganizowanych imprez i turniejów sportowych. Nastąpił wzrost zainteresowania tymi problemami w PZPR i ZSL. Z rozwojem kultury fizycznej wiązała się także działalność sportowo-rekreacyjna w zakresie sportu kwalifikowanego i wypoczynku, a także działalność kulturalno-oświatowa. Przykładem łączenia sportu z turystyką była impreza "Złoty Kask" mobilizująca do sportu wiejskiego.

Na odbytym w 1963 roku V Zjeździe Krajowym delegaci z całego kraju (z LZS-ów) wiele miejsca poświęcili m.in. tworzeniu Rad Przyjaciół LZS. W większym stopniu partie: PZPR i ZSL kładły nacisk na gromadzenie środków finansowych na rozwój kultury fizycznej, wypoczynku, sportu i turystyki. Duży wpływ na rozwój bazy materialnej na wsi miała spółdzielczość, m.in. CRS "Samopomoc Chłopska" czy Spółdzielnie Mleczarskie.

Okres lat 1968-1975 charakteryzował się decentralizacją finansową kultury fizycznej i sportu na wsi. Wiele środków finansowych wprowadzono do budżetu wojewódzkiego i powiatowego komitetów kultury fizycznej i turystyki. Uważano, że w terenie działacze są najbardziej zorientowani w potrzebach w zakresie budowy bazy materialnej i te środki będą racjonalnie wykorzystane. Następuje dalszy ilościowy wzrost kół LZS, sekcji sportowych oraz umocnienie i polepszenie działalności organizacyjnej. Widoczną pomoc wykazują Państwowe Ośrodki Maszynowe (POM-y), Gminne Spółdzielnie "SCh", Spółdzielnie Kółek Rolniczych (SKR-y).

Uchwalenie przez Sejm PRL w 1975 r. ustawy o reformie administracyjnej rozpoczyna nowy okres działalności sportowej na wsi w latach 1975-1995. Nastąpiła likwidacja powiatów i ukształtował się dwustopniowy podział administracyjny kraju. Działalność LZS-ów w dużym stopniu została uzależniona od jednostek gminnych - administracji państwowej. Przez wiele lat trzeba było szukać nowych sponsorów nie tylko we władzach samorządowych, ale także w powstających firmach i zakładach prywatnych.

Obecnie LZS-y przeżywają pewne trudności finansowe, co zmusza działaczy wiejskich do ustawicznego szukania funduszy.

17 Tamże.

Początki działalności sportowej w Weryni

Dla mieszkańców wsi Werynia i pobliskiego miasta Kolbuszowej - tutejsza osada - ze względu na pobliski las nazywany "Zwierzyniec" albo "Zwierznik" była atrakcyjnym miejscem organizacji zabaw towarzyskich, wypoczynku i turystyki. Informacje zamieszczone w prasie rzeszowskiej z przełomu XIX i XX wieku, a także z okresu międzywojennego dostarczają nam wiadomości o urządzaniu takich form rozrywkowych przez młodzież mieszczańską i dworską.

Przed samą drugą wojną światową na terenie parku, jego właściciel zorganizował nawet boisko do tenisa ziemnego na otwartym powietrzu, na którym rozgrywane były spotkania towarzyskie.

Dynamiczny rozwój sportu zaznaczył się dopiero po zakończeniu drugiej wojny światowej. Warto tu przytoczyć wypowiedź młodego mieszkańca wsi (z tego okresu) Feliksa Wrońskiego, obecnie emerytowanego pułkownika Wojska Polskiego mieszkającego w Warszawie: "...Po wojnie jako syn nauczyciela byłem jedynym, który posiadał dwie piłki skórzane do gry w piłkę nożną. Miałem je od ojca z czasów przedwojennych. Kopaliśmy ją z chłopcami we wsi Werynia. Miejscem rozgrywek był plac obok rzeki"¹⁸. I dalej mówi: "W czasie uczęszczania do gimnazjum byłem królem strzelców drużyny piłki koszykowej w Kolbuszowej. Należałem do wyróżniających się zawodników. Była to druga klasa licealna. Miałem wzrost wysoki i budowę sportowca"¹⁹.

Tenże Feliks Wroński założył klub sportowy - Ludowy Zespół Sportowy "Zrzeszenie" w październiku 1947 r. pod nazwą LZS Werynianka. W tej sprawie pojechał do Rzeszowa do nowopowstającej Rady Wojewódzkiej LZS i tam go zarejestrował. Równocześnie dzięki pomocy pracownika Gminnej Spółdzielni "Samopomoc Chłopska" w Kolbuszowej pana Skrzypczaka otrzymał 15 par butów, koszulki, spodenki i skarpety. Na owe czasy "była to wielka rzecz"²⁰.

Było to możliwe, gdyż większość chłopców w 1947 r. reaktywowała koło Związku Młodzieży Wiejskiej RP "Wici", a jej odnowicielem był Marian Jamróz, późniejszy długoletni działacz i prezes koła LZS²¹. W tej działalności pomagał mu brat Jan Jamróz, późniejszy organizator Rady Powiatowej LZS i kół LZS w Kolbuszowej i powiecie kolbuszowskim²².

Pierwszym osiągnięciem organizacyjnym było powołanie drużyny piłkarskiej. W jej skład weszli:²³

18 Wywiad z Feliksem Wrońskim, lat 70, zam. w Warszawie (w zbiorach prywatnych autorki).

19 Tamże.

20 Tamże.

21 Wywiad z Marianem Jamrozem, lat 70, zam. w Weryni (w zbiorach prywatnych autorki).

22 Wywiad z Janem Jamrozem, lat 67, zam. w Weryni (w zbiorach prywatnych autorki).

23 Wywiad z Feliksem Wrońskim...

bramkarze: Opięta Józef
 Jamróz Jan
 Pytlak Henryk
 obrońcy: Szypuła Jan ^{x/1}
 Antos Józef
 atory Franciszek
 Biesiadecki Leon ^{x/2}
 Starzec Stanisław
 Matuła Ludwik
 pomocnicy: Szypuła Franciszek
 Szypuła Stanisław ^{x/3}
 Gorzelany Stanisław ^{x/4}
 Gil Jan
 atak: Jamróz Marian
 Wroński Feliks
 Wiącek Karol

x/1 - zginął podczas odbywania służby w LWP

x/2 - pochodził z Kolbuszowej Dolnej

x/3 - grał tylko do chwili powołania do służby wojskowej

x/4 - pochodził z Kolbuszowej Górnej.

Zawodnicy ci uprawiali równocześnie piłkę nożną i koszykową, a później siatkową²⁴. Dzięki staraniom miejscowego koła ZMW RP "Wici" wygospodarowano z Państwowego Funduszu Ziemi skrawek pola znajdujący się na obszarze dworskiego parku. Aby jednak można było rozgrywać mecze piłkarskie należało teren uporządkować. W ramach czynu społecznego i szarwarku działacze ówczesnego LZS - zbudowali boisko z prawdziwego zdarzenia nie tylko do piłki nożnej, ale również do koszykówki i siatkówki. Trzeba było włożyć dużo wysiłku i pracy w celu wyrównania płyty boiska po tranzejach i okopach z czasów ostatniej wojny. Wcześniej na mieniu wiejskim zbudowano bieżnię, boisko do gry w siatkówkę na podwórku Batorego, a w okresie zimy trasy biegów narciarskich w miejscowym lasu.

Pierwsze rozgrywki były wielką atrakcją dla młodzieży i starszych mieszkańców. W dni świąteczne wypełniały się te place sympatykami sportu. Był wówczas niesamowity entuzjazm, zamiłowanie i duże zaangażowanie młodych organizatorów sportu. Były to lata 1948-1949. Feliks Wroński tak wspomina: "... Koło Łańcuta - nie pamiętam miejscowości - w czerwcu i lipcu odbywał się turniej wojewódzki drużyn LZS w piłce nożnej. Z ramienia powiatu wysłano drużynę z Weryni. Graliśmy - pamiętam- z Tarnobrzegiem i po dogrywce przegraliśmy 2:3 w drugiej rundzie"²⁵. Był to okres początkowej organizacji i działalności LZS-ów na terenie powiatu kolbuszowskiego. Sami działacze ustalali mecze. Istniały już, oprócz Weryni

24 Tamże

25 Tamże.

drużyny: w Dzikowcu, Przedborzu (organizatorem był Kiełb - późniejszy dziennikarz warmiński), Kolbuszowej Dolnej i Raniżowie.

W latach 1950-1952 drużyna "Werynianka" rozgrywała przeważnie mecze towarzyskie z zespołami z sąsiednich miejscowości: Kolbuszowa Górna, Dzikowiec, Raniżów, Kolbuszowa, Sokołów Młp. i Majdan Królewski. Dopiero po zorganizowaniu rozgrywek w klasie "C" można było "na poważnie" spróbować swych sił. "Werynianka" wówczas wygrała tę klasę rozgrywek, ale awansowała do klasy "B" dopiero w 1957 r.²⁶

Tabela 1

LZS Werynianka w latach 1957-1962 w piłce nożnej²¹.

Rok Podokrę	PZPZ	Klasa	Miejsce w tabeli		Ilość spotkań	Punkty	Stosunek bramek
			k	P			
1	2	3	4	5	6	7	8
1957	Tarnobrzeg	B	IX	10	18	10	20:46
1958	Tarnobrzeg	B	X	11	18	6	10:63
1959	Rozwadów	C	II	5	8	18	13:12
1960	Rozwadów	C	III	8	14	8	53:24
1961/62	Rozwadów	C	II	8	8	14	15:21
1962/63	Rozwadów	C		8	skreśl.	za	walkower

Franciszek Mazur tak wspomina: "W latach 1955-1957 byłem uczniem starszych klas Szkoły Podstawowej w Weryni. Mieszkałem wraz z rodzicami obok stadionu (boiska sportowego) znajdującego się w parku. Od młodych lat pasjonowałem się grą w piłkę nożną. Wówczas, była to dla mnie wielka satysfakcja, poproszono mnie abym był gospodarzem drużyny. Funkcję gospodarza przyjąłem z wielką radością. Do moich zadań należało m.in.:

- przygotowanie sprzętu do zawodów piłkarskich,
- odbiór sprzętu po każdym zawodach,
- konserwacja.

Otrzymałem pastę do konserwacji butów. Robiłem to społecznie, za darmo. Pamiętam, że ojciec mój woził furmanką drużynę Werynianki do Sokołowa Młp. odległego o ponad 20 km²⁸.

Wówczas to drużyna LZS Werynia grała m.in. z Chorzelowem, Radomyślem Wlk., Chmielowem i Majdanem Królewskim. W drużynie tego okresu występowali następujący zawodnicy:

26 Komunikaty ROZPN w Rzeszowie z lat 1957-1958 (w zbiorach prywatnych Michała Franczyka - nauczyciela Szkoły Podstawowej nr 2 w Kolbuszowej.

27 Tamże.

28 Wywiad z Franciszkiem Mazurem, lat 55, zam. w Weryni (w zbiorach prywatnych autorki).

1. Stanisław Stachnik
2. Józef Antos
3. Franciszek Szypuła
4. Józef Szlachetka
5. Michał Koń (Opaliński) z Kolb. Górnej
6. Stanisław Kapusta z Zarębek
7. Wołoch z Kolbuszowej Dolnej
8. Józef Wroński
9. Józef Koń
10. Henryk Pytlak
11. Franciszek Mazur
12. Tadeusz Zuba z Kolbuszowej Górnej
13. Jan Ryło
14. Jan Ryło z Dzikowca
15. Jan Kasica z Raniżowa
16. Bolesław Pastuła z Dzikowca
17. Lis z Raniżowa
18. Stanisław Plis z Kupna
19. Leon Biesiadecki z Kolbuszowej Dolnej
20. Marian Czachor
21. Władysław Bajor
22. Marian Jamróz
23. Józef Bieleń
24. Bronisław Wroński
25. Stanisław Szlachetka
26. Wojciech Tokarz
27. Józef Dzedzioch

Wielu z zawodników przyjezdnych grało "na lewo", byli zarejestrowani w swoich macierzystych klubach, które już tam działały. Najwybitniejszym zawodnikiem, a zarazem trenerem drużyny był Józef Dzedzioch. Zajmował się grą i trenerką drużyny Werynianki w okresie gdy była w klasie "B". Przyjechał z Raciborza, gdzie wcześniej grał w Unii Racibórz i znał rzemiosło piłkarskie²⁹.

Na początku lat 60-tych zaznaczył się kryzys w drużynie LZS Werynia. Przyczyną były następujące czynniki:

- duża ilość zawodników z innych miejscowości przywożonych na mecze dorywczo,
- zamknięcie stadionu z uwagi na rozbudowę infrastruktury Zespołu

²⁹ Informacja ta została sporządzona na podstawie wywiadów z najstarszymi byłymi zawodnikami LZS Werynianka, m.in. Franciszkiem Mazurem, Henrykiem Pytlakiem, Władysławem Stachnikiem (w zbiorach prywatnych autorki).

Szkół Rolniczych w Weryni, właśnie w tym miejscu, gdzie zlokalizowany był stadion (boisko sportowe),

- brak młodzieży chętnej do uprawiania tej dyscypliny sportowej,
- brak funduszy na działalność sportową.

W latach 1957-1958 do rozgrywek została zgłoszona drużyna juniorów m.in. do klasy "B" - grupa Tarnobrzeg (dwukrotnie), ale nie startowała³⁰.

Rozwój bazy sportowej

W latach 50-tych w Weryni podjęto próbę lokalizacji nowego stadionu sportowego z uwagi na fakt, że wcześniej czy później, szkoła rolnicza będzie rozbudowywana i zostanie ograniczony dostęp do tego obiektu. Zarząd miejscowej Spółdzielni Produkcyjnej (tzw. Kołchoz) w 1954 r. podjął decyzję o budowie stadionu sportowego na tzw. "Chmielami" - terenie położonym na początku wsi, pod lasem. W tym celu zlecono opracowanie dokumentacji technicznej. Z drugiej strony kilku działaczy tej spółdzielni (w tym księgowy Michał Mytych) zaczęło robić wszystko, by do tej inwestycji nie doszło, ponieważ grunty ome dobrej klasy glebowej leżały w pobliżu ich gospodarstw. Ostatecznie nie wyraził na to zgody nowy prezes Spółdzielni Produkcyjnej Tadeusz Poborca³¹.

Szukanie nowej lokalizacji stadionu trzeba było zacząć od nowa. Mówi o tym Jan Jamróz: "Szukałem innej działki. Wpadłem na pomysł, aby to zrobić na stawach w lesie, które należały do Przedsiębiorstwa Lasów Państwowych z siedzibą dyrekcji w Przemyślu. Zwróciłem się do nich z pisemną prośbą o wyrażenie zgody. Dyrekcja nie zgodziła się. Napisałem odwołanie do Ministra Rolnictwa i Lasów Państwowych. Minister zwrócił pismo do Przemyśla w celu ponownego rozpatrzenia. I znowu załatwili odmownie. Odwołałem się do ówczesnego prezesa Rady Ministrów Józefa Cyrankiewicza. Podtrzymał decyzję odmowną. Wreszcie napisałem do I sekretarza KC PZPR Wiesława Gomułki. Tenże wydał polecenie - do pozytywnego załatwienia i przekazania terenu. Trwało to *przez dwa lata*"³².

Powierzchnia działki przeznaczonej pod budowę nowego stadionu wynosiła 1,92 ha. Położona była przy drodze państwowej Kolbuszowa - Sokołów Młp. i przylegała do niej od strony północno-wschodniej. Od strony północno-zachodniej i południowo-zachodniej graniczyła z terenem lasów państwowych. Co planowano? Projekt zakładał wybudowanie:

1. boiska sportowego o wymiarach: 64,0 x 100,0 m.,
2. bieżnię prostą czterotorową,
3. bieżnię ogólną dwutorową,
4. widownię ziemną, trójrzędową (wg projektu inż. Hoffmana) z 459 miejscami siedzącymi,

30 Komunikaty ROZPN w Rzeszowie z lat 1957-1962.

31 Wywiad z Janem Jamrozem...

32 Tamże.

5. pawilon sportowy (szatnie dla sportowców), obiekt parterowy o wymiarach 9,70 x 12,22 m., wg projektu indywidualnego. Pawilon sportowy miał obejmować dwie szatnie z natryskami dla sportowców, umywalnię i we. Ponadto miał się tu znajdować pokój dla sędziego i trenerów, magazyn podręczny na sprzęt sportowy i hydrofornia. Obiekt został zaprojektowany w konstrukcji mieszanej - ściany z bloków gazobetonowych, stropodach wentylowany żelbetowy, prefabrykowany z elementów typowych. W budynku projektowane były instalacje wodno-kanalizacyjne, c.w. grzewcza, elektryczna (3-fazowa), odgromowa. Pobór wody ze studni kopanej, odprowadzenie ścieków do bezodpływowego zbiornika ścieków. Poza tym planowano:

- a) ubikacje dla publiczności,
- b) boisko do koszykówki i siatkówki o nawierzchni mineralnej z żużlu paleniskowego,
- c) miejsce do rzutu oszczepem, kulą i dyskiem,
- d) chodnik o nawierzchni utwardzonej żwirem, prowadzony od wejścia na boisko do trybuny,
- e) parking o nawierzchni utwardzonej, żwirowej zlokalizowany pomiędzy drogą Kolbuszowa - Sokołów Młp. a ogrodzeniem działki boiska³³.

Mimo świetnych założeń planu budowy stadionu jego realizacja budziła wiele emocji, wątpliwości i zastrzeżeń zarówno u działaczy LZS Werynia, jak i u mieszkańców wsi i miasta Kolbuszowej. Całą inwestycję finansowała Rada Wojewódzka "Zrzeszenie" LZS w Rzeszowie, która pokryła w całości jego koszty³⁴. Gminna Rada Narodowa w Kolbuszowej Górnej jedynie niewielkie środki finansowe przeznaczyła na jej dokończenie³⁵.

Wykonawca tej inwestycji opóźniał jej realizację, sprzeniewierzył środki finansowe, za co w ostateczności sprawa ta znalazła swój epilog na wokandzie sądowej i skończyła się wyrokami sądowymi. Do dzisiejszego dnia wiele z tych projektowanych zadań inwestycyjnych nie zostało zrealizowanych, a pieniądze w części zmarnotrawione. Mecze piłkarskie na tym stadionie zaczęto rozgrywać w 1970 roku. Obecnie istnieje jedynie boisko i szatnia. W 1998 r. cały ten obiekt został skomunalizowany i administracyjnie podlega burmistrzowi i Zarządowi Miasta i Gminy w Kolbuszowej. Korzysta z niego nie tylko LZS Werynianka, ale także Klub Sportowy "Kolbuszowianka" z Kolbuszowej. Obecnie na tym obiekcie rozgrywane są mecze piłkarskie i od czasu do czasu różne organizacje społeczne i grupy ludzi organizują imprezy sportowo-rekreacyjne. Wszyscy biorący udział w tych zawodach (sportowcy i publiczność) twierdzą, że obiekt ten jest zlokalizowany w bardzo ładnym miejscu.

33 Realizacyjny plan zagospodarowania terenu boiska sportowego w Weryni, Rzeszów, marzec 1976 (zbiory Władysława Stachnika, zam. w Weryni).

34 Wywiad z Janem Jamrozem...

35 Tamże.

Finanse i działalność gospodarcza

W latach 1966-1970 jedynym źródłem otrzymywania środków finansowych na działalność Ludowego Zespołu Sportowego w Weryni były zabawy ludowe, organizowane przez działaczy Rady Koła. Według sprawozdań finansowych ich organizacja była uzależniona od realizowania zadań sportowych, szczególnie dotyczących rozgrywek w piłce nożnej klasy "C" czy "B". Nie było w tym zakresie żadnych dotacji czy innej formy pomocy finansowej. Jedynie w 1960 r. Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska w Kolbuszowej Górnej przelała 1.000 złotych dotacji dla LZS-u. Były próby sprzedawania biletów na zawody odbywające się w Weryni (np. w dniu 12.09.1971 r. - uzyskano tylko 354 zł, w 1972 r. ze wstępów na mecz z Dzikowcem uzyskano 60 zł, zaś 20 maja 1973 r. ze zbiórki za bilety - 163 zł). Ta forma zbierania funduszy nie przyjęła się na stałe, była tylko stosowana dorywczo. W 1974 r. Rada Koła zwróciła się z pismem do SKR w Kolbuszowej Górnej o przekazanie pewnej kwoty z nadwyżki budżetowej. Podobną prośbę wystosowali do Państwowego Ośrodka Maszynowego w Kolbuszowej o przekazanie "składki na popieranie działalności LZS Werynia"³⁶.

Tabela 2

*Organizacja zabaw ludowych przez Radę Kola LZS w Weryni w latach 1966-1979*³⁷.

Data organizacji zabawy	Nr pozycji w książce budżetowej	Dochód [zł]
1	2	3
20.09.1966	1/66	2.036.20
01.08.1967	12/67	2.937.50
12.05.1968	4/68	2.575.00
10.08.1969	6/69	1.334.00
06.06.1971	5a/71	6.106.50
15.08.1971	10/71	2.412.00
30.04.1972	9/72	2.389.00
02.07.1972	22/72	1.320.00
29.04.1973	3/73	4.560.00
zabawa dożynkowa	30/73	4.000.00
1974 r.	16/74	6.802.00
1979 r.		17.170.00

36 Zbiór dokumentów z działalności finansowej i gospodarczej Koła LZS Werynia od 1966 roku (niekompletne), Władysław Stachnik, zam. w Weryni)

37 Rejestr dochodów i rozchodów LZS Werynia w latach 1966-1979 (w zbiorach prywatnych Władysława Stachnika, zam. w Weryni).

Tabela 3

Dochód i rozchód środków finansowych Rady Koła LZS Werynia w latach 1966-1974³⁸.

Rok	Kwota dochodu	Kwota rozchodu	Stan kasy na końcu roku
1966	2.036.20	970.00	1.066.20
1967	4.203.70	3.792.20	411.50
1968	2.986.50	2.721.70	264.80
1969	2.930.80	3.682.80	762.00
1970	—	1.760.00	2.512.00 / minus
1971	12.848.50	13.891.00	1.042.00 / minus
1972	13.129.00	13.059.00	70.00
1973	10.223.00	9.114.00	1.109.00
1974	6.802.00	brak końcowego	rozliczenia

Tabela 3 obrazuje działalność gospodarczo-finansową Koła LZS w Weryni w latach 1966-1974. W latach 1970-1971 do kasy nie wpłynęło tyle środków finansowych, które by pomogły w lepszej realizacji działalności sportowej. Doszło nawet do tego, że saldo końcowe kasy Klubu było minusowe. Do tej działalności musieli dołożyć pieniądze miejscowi działacze. Z tego impasu wyszli dopiero w 1972 r., organizując wówczas dwie zabawy ludowe w Weryni.

W latach następnych także głównym źródłem dochodu były pieniądze otrzymane z zabaw ludowych, organizowanych przez działaczy i samych sportowców. Czasami ząbębiała się współpraca z Ochotniczą Strażą Pożarną, gdy wspólnie obie organizacje wypracowały środki finansowe. Zmieniło się dopiero po reformie administracyjnej w 1975 r. Rada Sołecka wsi Werynia po otrzymaniu środków na swą działalność gospodarczą, corocznie na działalność LZS-u przeznaczala 5-10 min. zł (obecnie od 500 do 1000 zł). Poza tym powołana Fundacja Kultury w Kolbuszowej przeznaczala na początku lat 90-tych znikome fundusze na działalność tego Klubu, m.in. pokrywała delegacje sędziego i od czasu do czasu koszt przejazdu autokarem. Działacze ustawicznie szukają sponsorów w celu wygospodarowania środków na swą działalność.

Tabela 4.

Zakup sprzętu sportowego w latach 1966-1979 w Kole LZS Werynia ³⁹,

Data	Wartość [zł]	Rodzaj sprzętu
1	2	3
23.09.1966	700.00	2 pary butów piłkarskich
01.04.1967	20.00	pasta do butów
09.09.1967	363.00	11 sztuk kostiumów sport.
14.09.1968	350.00	1 para butów piłkarskich
26.04.1969	2.218.00	11 par spodenek 1 sztuka dresów bramkarza 1 sztuka piłka nożna
28.04.1969	332.00	3 pary butów piłkarskich 1 para butów piłkarskich

W dniu 1 marca 1975 r. kasacji uległ następujący sprzęt: ⁴⁰			
1. Koszulki piłkarskie	szt.	13	546.00 zł
2. Piłka ręczna	szt.	1	254.00 zł
3. Buty piłkarskie	par	8	3.000.00 zł
4. Getry piłkarskie	par	12	1.000.00 zł
5. Korkotramпки	par	10	950.00 zł
Razem suma			5.770.00 zł
W dniu 12 czerwca 1975 r. wypisano ze stanu: ⁴¹			
1. Piłka nożna	szt.	1	314.00 zł
2. Spodenki	szt.	13	254.00 zł
3. Getry	par	12	1.176.00 zł
4. Buty piłkarskie	par	3	1.392.00 zł
5. Torba na sprzęt	szt.	1	292.00 zł
6. Korkotramпки	szt.	12	1.140.00 zł
Razem suma			4.782.00 zł

39. Zbiór rachunków z działalności finansowej LZS Werynia (w zbiorach prywatnych Władysława Stachnika, zam. w Weryni).

40. Tamże.

41. Tamże.

W dniu 28 czerwca 1975 r. w spisie inwentarza umieszczono następujący stan sprzętu:⁴²

1. Stół do tenisa stołowego	szt.	1	1.400.00 zł
2. Buty piłkarskie	par	2	750.00 zł
3. Korkotrampki	par	8	760.00 zł
		Razem suma	- 1.910.00 zł

Stan sprzętu w 1997 r.:⁴³

1. Koszulki piłkarskie	szt.	26
2. Spodenki	szt.	26
3. Getry	szt.	12
4. Korkotrampki	par	12
5. Piłka do gry	szt.	3
6. Siatki do bramki	szt.	2
7. Stół do tenisa	szt.	1
8. Torba na sprzęt	szt.	1
9. Dresy bramkarza	szt.	2

Zakup sprzętu sportowego w dniu 23.08.1977 r.:⁴⁴

1. Piłka nożna	szt.	2	740.00 zł
2. Spodenki sportowe	szt.	12	660.00 zł
3. Getry	par	12	1.152.00 zł
4. Korkotrampki	par	12	648.00 zł
		Razem suma	3.200.00 zł

Stan sprzętu w 1979 roku:⁴⁵

1. Koszulki piłkarskie	szt.	22
2. Spodenki piłkarskie	szt.	12
3. Buty piłkarskie	par	11
4. Korkotrampki	par	5
5. Getry	par	15
6. Piłki nożne	szt.	5
7. Siatki do bramki	szt.	2
8. Stół do tenisa stołowego	szt.	1
9. Torba na sprzęt	szt.	1
10. Dres bramkarza	szt.	1

Ogólna wartość sprzętu - 21.350.00 zł

42 Tamże.

43 Tamże.

44 Tamże.

45 Sprawozdanie z działalności Koła za okres 1978/1979... .

Według oceny prezesa Koła LZS w Weryni znaczna część wyżej wymienionego sprzętu była w pewnym stopniu zużyta, a siatki na bramki i dres bramkarza były już w stanie praktycznie bezużytecznym. Zachodziła więc pilna konieczność uzupełnienia sprzętu poprzez zakup nowego, a w szczególności:

1. Siatki na bramkę	2 szt.
2. Dresy	2 szt.
3. Spodenki	11 szt.
4. Buty piłkarskie	5 par
5. Piłki nożne	5 szt.
6. Korkotrampki	5 par

Szacunkowy koszt wyniósłby ok. 15 tyś. złotych. Jeśli chodzi o sprzęt, to drużyna piłki nożnej w Weryni znalazła się w kryzysie. Nie było w co ubrać zawodników. Na zebraniu sprawozdawczo-wyborczym w 1979 r. prezes Koła LZS w Weryni Władysław Stachnik zaapelował do zawodników drużyny o większe poszanowanie powierzonego im sprzętu. Zwrócił uwagę na bieżącą konserwację i drobne naprawy we własnym zakresie: "każdego z zawodników to podstawowy obowiązek - obowiązek, który zapewni nam dłuższe użytkowanie posiadanego sprzętu, estetyczny wygląd każdego zawodnika podczas zawodów u nas i na wyjeździe, lepszą prezentację, co w obecnej dobie życia jest bardzo ważnym czynnikiem oceny przez środowisko i władze"⁴⁶.

Zarząd Rady Koła LZS zawsze zastanawiał się skąd brać fundusze na działalność, m.in. na zakup potrzebnego sprzętu. Klub był ciągle na łasce losu. Prośby i inne pisma, m.in. do Rady Wojewódzkiej LZS w Rzeszowie, Urzędu Miasta i Gminy w Kolbuszowej pozostawały bez odpowiedzi. W 1978 r. Urząd Gminy w Kolbuszowej przekazał 5.000 zł, a w 1979 r. otrzymało Koło LZS od tej instytucji 15 par butów i 5 piłek. Datki te w dużej części były wyblągane i niepewne, stanowiły znikomy procent potrzeb. Ten stan *rzeczy* utrzymywał się przez następne lata. Trzeba było dużo zabiegów, aby drużynę piłki nożnej wyposażyć w odpowiedni sprzęt i dobrze przygotować do spotkań piłkarskich. Duża zasługa w tym działaczy LZS-u i jej sympatyków.

Wyniki i osiągnięcia sportowe w latach 1966 • 1995

W okresie powojennym można jeszcze stwierdzić, że w Kole LZS Werynia oprócz piłki nożnej rozwijały się takie dyscypliny jak: koszykówka, piłka siatkowa, lekkoatletyka czy sporty obronne. W drugiej połowie lat 60-tych sporty te zanikły, a upowszechniła się piłka nożna.

46 Sprawozdanie z działalności LZS w Weryni za okres 1978/1979...

Jak już wcześniej zostało wspomniane, w latach wcześniejszych 1962-1966 doszło do małego kryzysu w Klubie LZS Werynia. W konsekwencji nic się w wsi nie działo. Dopiero po przyjeździe z wojska byłych piłkarzy, jak np. braci Stachników - Stanisława i Władysława zaczęło się reaktywowanie sekcji piłki nożnej i odnowienie działalności Koła LZS⁴⁷. Stanisław Stachnik przez pewien okres czasu był pracownikiem Rady Powiatowej "Zrzeszenie" LZS w Kolbuszowej - instruktorem d.s. piłki nożnej w LZS-ach⁴⁸. Prezesem tej Rady był Jan Jamróz także z Weryni⁴⁹. Z ich inspiracji Władysław Stachnik, mieszkaniec Weryni, dał się przekonać o potrzebie wznowienia działalności LZS-u i zarejestrowania drużyny piłki nożnej w klasie "C"⁵⁰. Drużyna została zarejestrowana w lecie 1966 r. Tak zaczęła się kontynuacja piłki nożnej w Weryni pod nazwą LZS Werynianka. Informuje o tym tabela nr 5. W latach 1966-1996 Werynianka grała tylko w klasie "C" i "B" na przemian.

Tabela 5

Drużyna LZS Werynianka w piłce nożnej w latach 1966-1995⁵¹.

Rok	PZPN Podokręg	Klasa	Miejsce w tabeli		Punktacja		
			k	p	ilość spotkań	punkty	stosunek bramek
1	2	3	4	5	6	7	8
1966/67	Tarnobrzeg	C	III	6	10	12	29:25
1967/68	Tarnobrzeg	C	III	10	18	24	61:23
1968/69	Tarnobrzeg	C	I	10	18	33	68:12
1969/70	Tarnobrzeg	C	II	10	16	24	74:22
1970/71	Tarnobrzeg	C	I	10	18	32	59:11
1971/72	Tarnobrzeg	B	VIII	11	20	17	32:47
1972/73	Tarnobrzeg	B	VII	11	18	15	23:28
1973/74	Tarnobrzeg	B	VIII	9	24	22	37:44
1974/75	Stalowa W.	B	IX	12	20	9	23:64
1975/76	Stalowa W.	C	IV	10	18	19	41:32
1976/77	Rzeszów	C	VI	10	14	12	30:25
1977/78	Rzeszów - Mielec	C	III	9	12	12	30:29
1978/79	Rzeszów - Mielec	C	I	10	10	17	36:12
1979/80	Rzeszów - Mielec	B	VII	11	18	15	51:41
1980/81	Rzeszów - Mielec	B	X	12	20	8	23:49
1981/82	Rzeszów - Mielec	B	VII	12	22	22	40:46
1982/83	Rzeszów	B	XI	12	22	12	31:52
1983/84	Rzeszów	B	XI	12	22	15	33:50

47 Wywiad z braćmi Stanisławem i Władysławem Stachnik...

48 Tamże.

49 Tamże.

50 Wywiad z Janem Jamrozem...

51 Komunikaty Rzeszowskiego Związku Piłki Nożnej w Rzeszowie od 1966 r. Zbiory prywatne Michała Franczyka, zam. w Kolbuszowej i zbiory prywatne Władysława Stachnika, zam. w Weryni..., Czasopisma: "Nowiny", "Przełęcz Kolbuszowski", "Ziemia Kolbuszowska", "Korso".

cd. Tabela 5

Rok	PZPN Podokręg	Klasa	Miejsce w tabeli		Punktacja		
			k	p	ilość spotkań	punkty	stosunek bramek
1	2	3	4	5	6	7	8
1984/85	Rzeszów	C	IV	11	18	20	40:33
1985/86	Rzeszów	C	VI	10	16	15	brak
1986/87	Rzeszów	C	IV	8	14	17	24:25
1987/88	Rzeszów	C	III	6	10	10	27:17
1988/89	Rzeszów - Mielec	C	IV	12	16	18	40:33
1989/90	Rzeszów - Mielec	C	II	12	16	24	65:28
1990/91	Rzeszów	B	III	12	20	24	53:39
1991/92	Rzeszów	B	IX	12	22	17	38:48
1992/93	Rzeszów	B	VII	12	22	19	35:40
1993/94	Rzeszów	B	VII	12	22	19	37:55
1994/95	Rzeszów	B	VIII	9	22	19	37:51
1995/96	Rzeszów	B	IX	12	22	22	38:53

Wyjaśnienia:

1. k - końcowe (II runda)   p - runda I
2. od sezonu 1987/88 wprowadzono decyzją PZPN rozgrywki jesień - wiosna.

Tabela 6

Okres pobytu LZS Werynianka w klasie "C" i "B"⁵².

Lata	Klasa
1	2
1966/1967	
--	C
1970/1971	
1971/1972	B
1974/1975	
1975/1976	C
1978/1979	
1979/1980	B
1983/1984	
1984/1985	C
1989/1990	
1990/1991	
1995/1996	B
i dalej	

Walka o wejście do klasy "B" nie była łatwa. Oto kilka przykładów z dziejów klubu:

- a) 1968/1969 - Werynianka walczy w barażach o wejście do klasy "B" z LZS Żabno; wyniki - 3:2, 2:3, 1:1, a w rzutach karnych 1:4 dla LZS Żabno. Jak wspominają byli zawodnicy, w obu drużynach występowali zawodnicy spoza klubu - przyjezdni⁵³.
- b) 1969/1970 - Werynianka w meczu dodatkowym walczyła o awans do klasy "B" z LZS Dzikowiec, przegrała 0:2 i znowu awans został odłożony⁵⁴.

Dopiero zajęcie pierwszego miejsca w sezonie 1970/1971 w klasie "C" przez grupę tarnobrzeską dało możliwość występowania w klasie "B". Wynika to z tabeli 5. W tamtym czasie warunkiem występowania każdej drużyny w klasie "B" było zarejestrowanie drużyny juniorów i jej uczestnictwo w rozgrywkach.

Tabela 7

Drużyna LZS Werynianka w piłce nożnej w latach 1957-1975. Juniorzy⁵⁵.

Rok	PZPN Podokręg	Klasa	Grupa	Miejsce w tabeli		Punktacja		
				k	p	ilość spotkań	punkty	stosunek bramek
1	2	3	4	5	6	7	8	
1957	Tarnobrzeg	B	-	-	-	-	-	-
1957/58	Tarnobrzeg	B	-	-	-	-	-	-
1961/67	Tarnobrzeg	A	I	V	10	16	18	42:32
1972/74	Tarnobrzeg	B	I	IV	10	16	14	23:24
1973/74	Tarnobrzeg	B	I	XI	12	22	16	29:47
1974/75	Stalowa W.	B	II	VII	11	18	13	25:39

Wyjaśnienia:

k - runda II (końcowa)

p - runda I

Trzeba stwierdzić, że w latach 1971/1972 wzmogła się dobra praca trenerska z seniorami i juniorami, a rywalizacja w klasie "B" była duża. Świadczą o tym miejsca drużyny Werynianki w rundzie pierwszej i końcowej (tabela 6). Zaznaczyć należy, że do tego przyczyniła się dobra praca nauczyciela wychowania fizycznego w miejscowej Szkole Podstawowej - Stanisława Chorzępy z chłopcami klas starszych⁵⁶. Stanowili oni podporę drużyny juniorów, a później seniorów.

⁵² Tamże, tabela pomocnicza wynikająca z tabeli 5.

⁵³ Tamże.

⁵⁴ Komunikat ROZPN w Rzeszowie z 1969 r... .

⁵⁵ Tamże.

⁵⁶ Wywiad z Marianem Jamrozem i Władysławem Stachnikiem... .

Udział drużyny Werynianki w klasie "B" można uznać za okres dobrej pracy i osiągnięć w piłce nożnej. W następnych latach wyniki były słabsze i drużyna zajmowała miejsce w końcowej części tabeli, broniąc się nieraz przed spadkiem. Zastanawiające jest to, że działacze LZS Werynia nie mieli ambicji, aby ich drużyna weszła do klasy "A", jak np. uczynili to w sąsiednich miejscowościach, m.in. w Dzikowcu, Kolbuszowej Dolnej, Przyłęku, Niwiskach. W roku 1971/1972 drużyna juniorów była w klasie "A" tylko dlatego, że nie było niższej dla nich klasy.

Tabela 8

Tabela klasy "B" juniorów, grupa II tarnobrzeska, półmetek - runda jesienna 1973r.

1. LZS Mokrzeszów	11	18:4	33:6
2. LZS Padew	11	18:4	29:12
3. LZS Radomyśl Wielki	11	11:11	25:25
4. LZS Dzikowiec	11	11:11	16:16
5. LZS Wisła Baranów	11	10:12	21:24
6. LZS Werynia	11	10:12	20:23
7. LZS Kupno	11	10:12	17:22
8. LZS Orłów	11	10:12	17:24
9. Włókniarz Skopanie	11	10:12	20:29
10. LKS Majdan Królewski	11	8:14	19:23
11. LZS Tuszyna	11	8:14	15:24
12. LZS Rzędzianowice	11	8:14	15:19

Juniorzy LZS Werynianka na półmetku zajmowali 6 miejsce⁵⁷.

Tabela 9

Tabela klasy "B" seniorów, grupa tarnobrzeska, Półmetek, grupa II - runda jesienna 1973 r.

1. LZS Radomyśl Wielki	12	21	31:5
2. LZS Majdan Królewski	12	17	27:6
3. Stal II Nowa Dęba	12	16	29:10
4. LZS Mokrzeszów	12	17	30:15
5. LZS Rzędzianowice	12	15	26:22
6. LZS Tuszyna	12	13	31:29
7. LZS Orłów	12	12	30:31
8. LZS Padew	12	11	21:22
9. LZS Werynia	12	11	22:23
10. Włókniarz Skopanie	12	9	18:37
11. LZS Kupno	12	6	13:22
12. LZS Dzikowiec	12	5	15:26
13. LZS Wisła Baranów	12	4	9:35

⁵⁷ Komunikat ROZPN w Rzeszowie, Tarnobrzeski Podokrąg Piłki Nożnej, nr 18/73 z dn. 10.11.1973 r. (w zbiorach Władysława Stachnika).

Seniorzy LZS Werynianka na półmetku zajmowali 9 miejsce⁵⁸.

Tabela 10

Tabela klasy "B" seniorów, grupa I, Mielec, na sezon 1993/1994.

1. LKS Team Przecław	22	37	64:16
2. LKS Tuszyna Przecław	22	33	67:28
3. LKS Cmolas	22	31	
4. LKS Ostrovia Jagodnik	22	26	57:36
5. LZS Przyłęk	22	25	56:46
6. LZS Czarni Trześć	22	22	38:38
7. LZS Werynianka	22	19	37:55
8. LZS Rzochowianka Rzochów	22	18	40:47
9. LZS Kaskada Kamionka	22	18	45:62
10. LZS Wisła Gliny Małe	22	13	27:64
11. LZS Tuszów Narodowy	22	12	36:67
12. LZS Błękitni Jaślany	22	10	33:67

LZS Werynianka seniorzy, klasa "B" w sezonie 1993/1994 uplasowali się na 7 miejscu⁵⁹

Tabela 11

Tabela klasy "B" seniorów, grupa III, Rzeszów, półmetek - runda jesień 1994/1995.

1. LKS Trzcianka Trzciana	11	18	47:15
2. LKS Dąb Dąbrowa	11	18	37:20
3. LKS Kaskada Kamionka	11	15	26:19
4. LZS Rudniana Rudna	11	15	31:13
5. LZS Kłos Kawęczyn Sędz.	11	13	21:14
6. LZS Czarni Łąka	11	10	25:28
7. LZS Góra Ropczycka	11	10	26:37
8. Zorza Trzeboś Górna	11	9	22:22
9. Werynianka Werynia	11	9	19:30
10. LZS Palkovia Palikówka	11	9	18:29
11. LZS Rzemieślnik Strażów	11	8	21:37
12. LZS Plantator Nienadówka	11	3	9:28

LZS Werynianka - seniorzy na okres jesieni 1994 uplasowali się na 9 miejscu⁶⁰

58. "Nowiny Rzeszowskie" z dn. 06.12.1973 r., nr 336/7825.

59. "Przegląd Kolbuszowski", nr 32, 08.1994 r., s. 10.

60. "Przegląd Kolbuszowski", nr 37, styczeń-luty 1995 r., s. 9.

Tabela 12

Tabela ta obejmuje wycinkowo sędziów prowadzących spotkania w latach 1966-1979, których gospodarzem była drużyna LZS Werynianka.

Data	Nazwisko i imię	Miejscowość	Klasa	Z jaką drużyną?
1	2	3	4	5
<u>1966 r.</u>				
04.09	Pytlak Henryk	Kolbuszowa	C - "sen.	LZS Majdan Król.
02.10	Pytlak Henryk	Kolbuszowa	C - sen.	LZS Dzikowiec
16.10	Karski Mieczysław	Kolbuszowa	C - sen.	LZS Majdan Król.
<u>1967 r.</u>				
02.04	Karski Mieczysław	Kolbuszowa	C - sen.	LZS Raniszów
16.04	Pytlak Henryk	Kolbuszowa	C - sen.	LZS Trześć
23.04	Krajkowski Wacław	Nowa Dęba	C - sen.	Kolbuszowianka
23.04	Dygdoń Marian	Mielec	C - jun.	Kolbuszowianka
14.05	Karski Mieczysław	Kolbuszowa	C - sen.	Kolbuszowianka
20.08	Dygdoń Marian	Mielec	C - sen.	LZS Cmolas
24.08	Piórek Marian	Dzikowiec	C - sen.	LZS Majdan Król.
29.08	Dygdoń Marian	Mielec	C - sen.	LZS Majdan Król.
10.09	Mazur Józef	Kolbuszowa Dolna	C - sen.	LZS Kosowy
17.09	Dygdoń Marian	Mielec	C - sen.	LZS Hucina
24.09	Mazur Józef	Kolbuszowa Dolna	C - sen.	LZS Przyłęk
15.10	Pytlak Henryk	Kolbuszowa	C - sen.	LZS Kupno
<u>1968 r.</u>				
09.06	Pytlak Henryk	Kolbuszowa	C - sen.	LZS Trześć
<u>1969 r.</u>				
07.09	Paź Józef	Stale	C - sen.	Stal II N. Dęba
<u>1972 r.</u>				
16.04	Żak Bolesław	Mielec	B - sen.	Wisła Baranów
16.04	Grygiel Jan	Tarnobrzeg	A - jun.	Wisła Baranów
30.04	Grygiel Jan	Tarnobrzeg	A - jun.	LZS Dzikowiec
30.04	Karski Mieczysław	Kolbuszowa	B - sen.	LZS Dzikowiec
07.05	Zygmunt Antoni	Kolbuszowa	B - sen.	LZS Chorzelów
27.06	Początek Tadeusz	Mielec	B - sen.	LZS Woj sław
16.08	Karski Mieczysław	Kolbuszowa	B -sen.	LZS Chmielów
27.08.	Pytlak Henryk	Kolbuszowa	B - sen.	LZS
27.08	Pytlak Henryk	Kolbuszowa	A - jun.	LZS
<u>1973 r.</u>				
29.04	Początek Tadeusz	Mielec	B - sen.	LZS Orłów
23.04	Wiącek Władysław	Mielec	B - jun.	LZS Orłów
06.05	Solarski Kazimierz	Mielec	B - sen.	Kolbuszowianka
10.06	Duracz Stefan	Mielec	B - sen.	LZS Baranów
10.06	Kiełb Ignacy	Mielec	B - jun.	LZS Baranów
30.09	Żak Bolesław	Mielec	B - sen.	Stal II N. Dęba

cd. Tabeli 12

Data	Nazwisko i imię	Miejscowość	Klasa	Z jaką drużyną?
1	2	3	4	5
21.05 03.09 25.06	Barłóg Jan Dec Jan Furmanek Władysław	Kopcie Staniszewskie Mielec	C - sen. C - sen. C -sen.	LZS Wola Chorzel. LZS Trześć Gnojnica
<u>1979 r.</u> 26.08 28.10	Dec Jan Pytlak Henryk	Staniszewskie Kolbuszowa	B - sen. B - sen.	LZS Gawłuszowice LZS Borowa

Z tabeli nr 12 wynika, że spotkania piłkarskie najczęściej sędziowali sędziowie z Kolbuszowej i Mielca, m.in. Pytlak Henryk, Karski Mieczysław⁶¹.

Zasłużeni działacze i zawodnicy

Feliks Wroński, ur. 18 maja 1928 roku w Weryni, syn Wojciecha i Wiktorii z domu Kapusta. Ojciec jego był czynnym nauczycielem w latach 1918-1951. Był jedynym chłopcem we wsi, który po wojnie posiadał własną piłkę skórzaną. Dzięki niej rozbudził zainteresowania wśród młodzieży wiejskiej. Był głównym organizatorem Koła Ludowego Zespołu Sportowego w Weryni. Jako czynny zawodnik grający w ataku drużyny piłki nożnej był wyróżniającym się sportowcem i działaczem. Grał również w koszykówkę i siatkówkę.

Od roku 1949 do roku 1978 związał się na stałe z Wojskiem Polskim. Przeszedł przez wszystkie stopnie wojskowe od szeregowca do pułkownika dyplomowanego. Był specjalistą w zakresie wojsk saperskich. Mieszka na stałe w Warszawie. Obecnie jest na emeryturze. Często w ciągu roku przyjeżdża do swojej rodzinnej miejscowości nie zapominając o swojej "Weryniance"⁶².

Marian Jamróz, ur. 29 stycznia 1928 roku w Weryni, syn Stanisława i Józefy z domu Skóra. W 1949 roku ukończył Gimnazjum w Kolbuszowej. Po wojnie reaktywował Związek Młodzieży Wiejskiej RP "Wici" w Weryni. Z piłką nożną zetknął się jeszcze w czasie okupacji w Szkole Zawodowej w Kolbuszowej. Grał w grupie swoich rówieśników razem z prof. Zygmuntem Żytkowskim - głównym organizatorem tajnego nauczania w zakresie szkoły średniej w Kolbuszowej. Był on "duszą" tej dyscypliny sportowej. Pasję tę zapożyczył od swojego profesora i przeniósł na młodzież waryńską.

61 Delegacje sędziowskie (w zbiorach Władysława Stachnika).

62 Wywiad z Feliksem Wrońskim...

Grał nie tylko w piłkę nożną, ale i w siatkową. W latach 1949-1956 związał się na pewien czas z Wojskiem Polskim. W 1956 roku wrócił do swojej rodzinnej wsi Werynia w randze oficera rezerwy. W latach 1956-1989 zajmował się działalnością społeczną w Kole LZS Werynia, najpierw jako piłkarz czynny, a później pełnił na przemian funkcję prezesa albo wiceprezesa LZS-u. Pracując na różnych stanowiskach w okresie PRL-u, w różny sposób pomagał Klubowi, starając się o dotacje na działalność sekcji piłki nożnej. Ze względu na wiek i stan zdrowia oddał kierownictwo Klubu młodym działaczom, dalej pasjonując się ich grą⁶³.

Jan Jamróz, ur. 8 grudnia 1931 roku w Weryni, syn Stanisława i Józefy z domu Skóra. Szkołę Podstawową w Weryni ukończył w 1946 roku; w 1950 roku zdał małą maturę w Kolbuszowej. W latach 1950-1952 pracował w Komendzie Powiatowej Powszechnej Organizacji "Służba Polsce". Następnie w latach 1952-1953 odbywał zasadniczą służbę wojskową, kończył Skrócony Kurs Oficerów Rezerwy (SKÓR). Po przejściu do rezerwy pracuje w latach 1953-1956 w Radzie Powiatowej "Zrzeszenie" Ludowego Zespołu Sportowego w Kolbuszowej na stanowisku instruktora, a następnie prezesa. Włożył duże zasługi dla rozwoju LZS-ów i sportu na terenie powiatu kolbuszowskiego; przyczynił się do budowy jednocześnie kilku boisk sportowych m.in. w Weryni i Dzikowcu. Był przez wiele lat czynnym zawodnikiem LZS Werynianka, a od roku 1951 do 1962 sędzią piłki nożnej. Obecnie przebywa na emeryturze i mieszka w Weryni⁶⁴.

Władysław Stachnik, ur. 30 października 1938 r. w Weryni, syn Jana i Anny z domu Wesołowska. Szkołę Podstawową w Weryni ukończył w 1952 r., Liceum Ogólnokształcące w Kolbuszowej wraz z egzaminem dojrzałości ukończył w 1956 r., Technikum Rolnicze w Weryni i Pomaturalne Studium Ekonomiczne w Krakowie. W latach 1956-1996 pracował w Gminnej Spółdzielni "SCH" w Kolbuszowej. Służbę wojskową odbył w latach 1959-1961. Sport zaczął uprawiać od 1952 r. Grał w drużynie "Werynianki" aż do roku 1970. Równocześnie był działaczem Koła LZS, pełniąc funkcję na przemian wiceprezesa i prezesa oraz gospodarza. Jako działacz był ostoją drużyny. Włożył duże zasługi w poszukiwaniu środków finansowych na tę działalność, m.in. był głównym organizatorem zabaw ludowych, z których dochód przeznaczał na rozwój sekcji piłki nożnej. Miał swój udział w budowie stadionu sportowego. Prowadził dość dokładną dokumentację LZS-u. W 1998 r. przekazał "pałeczkę działacza Klubu" młodszym od siebie kolegom. Dalej pasjonuje się piłką nożną⁶⁵.

Stanisław Stachnik, ur. 20 marca 1936 r. w Weryni, syn Jana i Anny z domu Wesołowska. Ukończył Szkołę Podstawową w Weryni w 1949r.,

63 Wywiad z Marianem Jamrozem...

64 Wywiad z Janem Jamrozem...

65 Wywiad z Władysławem Stachnikiem...

a następnie zdał małą maturę w Kolbuszowej. W latach 1956-1958 odbywał zasadniczą służbę wojskową. Przez kilka lat był pracownikiem Rady Powiatowej "Zrzeszenie" LZS w Kolbuszowej jako instruktor piłki nożnej. Zaczął się czynnie zajmować sportem od roku 1950. Będąc jeszcze uczniem klasy VII grał w drużynie "Werynianka" na pozycji bramkarza. W zespole występował aż do roku 1976 roku. Równocześnie za namową Jana Jamroza zaczął uprawiać boks; występował w tej dyscyplinie najpierw w KS "Start" Kolbuszowa, a później w LZS Kolbuszowa Górna. Walczył w klasie wojewódzkiej, brał udział w mistrzostwach okręgowych. Od 1986 r. do 1996 był czynnym sędzią piłki nożnej. Obecnie będąc emerytem jest nadal sympatykiem LZS Werynianki⁶⁶.

Henryk Pytlak, ur. W Gdyni. Przed samym wybuchem wojny wraz z rodzicami przeniósł się na stałe do rodzinnej miejscowości jego rodziców. W latach 1948-1949 grał na pozycji bramkarza w LZS Werynianka; w 1950 r. w Brzostku k/Jasła, a od 1951 ponownie, ale krótko w Weryni. W latach 1951-1953 odbywał zasadniczą służbę wojskową. Po przejściu do cywila w latach 1953-1954 grał w Kolbuszowej, a od 1955-1960 ponownie w Weryni. Po zakończeniu kariery piłkarskiej, w latach 1962-1992 był czynnym sędzią piłki nożnej. Obecnie przebywa na emeryturze⁶⁷.

Franciszek Mazur, ur. 28 stycznia 1943 r. w Weryni, syn Antoniego i Józefy z domu Krajewska. Szkołę podstawową w Weryni ukończył w 1957r., Technikum Rolnicze w Weryni w 1962 r., a studia rolnicze w 1967 r. uzyskując tytuł mgr inż. W latach 1967-1975 był nauczycielem w Technikum Rolniczym w Weryni, a naczelnikiem Miasta i Gminy w Kolbuszowej w latach 1981-1989. W piłkę nożną zaczął grać jeszcze w starszych klasach szkoły podstawowej. Grał w "Weryniance" w latach 1957-1975 na pozycji prawoskrzydłowego drużyny. W latach 1955-1957 pełnił społecznie funkcję gospodarza drużyny, wywiązując się z niej znakomicie. Obecnie jest nadal sympatykiem "Werynianki"⁶⁸.

Józef Szlachetka, ur w Weryni, syn Andrzeja i Anieli z domu Piórek. Po ukończeniu Szkoły Podstawowej w Weryni związał się na stałe z tą miejscowością. Podjął pracę w Zespole Szkół Rolniczych jako pracownik fizyczny. Równocześnie zaczął grać w piłkę nożną od lat 50-tych, był czynnym zawodnikiem LZS "Werynianka", grając na pozycji obrońcy. Był zawodnikiem nie do przebicia. Równocześnie był działaczem społecznym Klubu, zawsze chętnie pomagał w organizowaniu zabaw ludowych i pilnowaniu porządku w czasie rozgrywanych meczy. Obecnie przebywa na emeryturze i nadal pasjonuje się piłką nożną⁶⁹.

66 Wywiad z Stanisławem Stachnikiem.

67 Wywiad z Henrykiem Pytlakiem... .

68 Wywiad z Franciszkiem Mazurem... .

69 Wywiad z Józefem Szlachetka... .

Stanisław Kapusta z Zarębek, był czynnym zawodnikiem LZS Werynia w latach 40-tych i 50-tych. Po ukończeniu studiów technicznych związał się na stałe z Hutą Stalowa Wola, gdzie przez kilka lat był jej naczelnym dyrektorem. Jednocześnie pełnił funkcję prezesa Klubu sportowego Stal Stalowa Wola⁷⁰.

Edward Bieleń, ur. w Weryni, szkołę średnią zdobył na tajnych kompletach w czasie okupacji niemieckiej. Po wojnie uprawiał piłkę siatkową i koszykową wspólnie ze swoimi rówieśnikami. Ukończył studia medyczne, uzyskując stopień doktora nauk medycznych. Obecnie jest na emeryturze i mieszka na stałe w Krakowie⁷¹.

Skład drużyny seniorów klasy "B" - 07.04.1974 r.:⁷²

1. Tadeusz Broda	7. Franciszek Wójcicki
2. Jan Skóra	8. Janusz Jurasz
3. Roman Błat	9. Antoni Dudziński
4. Andrzej Jachyra	10. Tomasz Koń
5. Krzysztof Kuczyński	11. Jan Blacharz
6. Antoni Białek	12. Czesław Matula

W sezonie 1978/1979 występował w drużynie:⁷³

1. Ryszard Kieska	10. Grzegorz Bańkowski
2. Wiesław Jachyra	11. Antoni Białek
3. Jan Gil	12. Jan Kucharzyk
4. Grzegorz Tereba	13. Andrzej Bajor
5. Jan Starzec	14. Stanisław Kardys
6. Zbigniew Starzec	15. Czesław Bebło
7. Ryszard Kołodziej	16. Adam Wilk
8. Bogdan Stachnik	17. Andrzej Pistor
9. Roman Błat	18. Marek Małecki

W sezonie 1993/1994 występował w drużynie:⁷⁴

1. Paweł Stachnik	8. Daniel Bańka
2. Ernest Czachor	9. Dariusz Opaliński
3. Czesław Czachor	10. Marek Okoniewski
4. Robert Czachor	11. Krzysztof Kwaśnik
5. Wiesław Białek	12. Wiesław Kurdziel
6. Wiesław Antos	13. Krzysztof Starzec
7. Zbigniew Jagodziński	14. Wiesław Stapor

⁷⁰ Wywiad z Władysławem Stachnikiem...

⁷¹ Wywiad z Janem Jamrozem...

⁷² Wywiad z Władysławem Stachnikiem...

⁷³ Tamże.

⁷⁴ "Przeгляд Kolbuszowski", nr 32, sierpień 1994, s. 10.

15. Piotr Frysztak	23. Stefan Szlachetka
16. Władysław Zuba	24. Robert Kurdziel
17. Jacek Rząsa	25. Mariusz Maciąg
18. Grzegorz Stachnik	26. Tomasz Kiwak
19. Stanisław Kardyś	27. Grzegorz Wesołowski
20. Daniel Błat	28. Henryk Słowik
21. Jan Kabała	29. Zbigniew Kolano
22. Zbigniew Szlachetka	30. Stanisław Mytych

W sezonie 1994/1995 występowali w drużynie:⁷⁵

1. Wiesław Antos	16. Robert Kurdziel
2. Mariusz Bańka	17. Krzysztof Kwaśnik
3. Wiesław Białek	18. Mariusz Maciąg
4. Tomasz Bieleń	19. Stanisław Mytych
5. Daniel Błat	20. Marek Okoniewski
6. Marek Chodorowski	21. Dariusz Opaliński
7. Ernest Czachor	22. Wiesław Piórek
8. Michał Franczyk	23. Paweł Stachnik
9. Witold Jadach	24. Grzegorz Stachnik
10. Piotr Frysztak	25. Henryk Słowik
11. Zbigniew Jagodziński	26. Stefan Szlachetka
12. Sebastian Jemiolo	27. Zbigniew Szlachetka
13. Jan Kabała	28. Grzegorz Wesołowski
14. Zbigniew Kolano	29. Władysław Zuba
15. Stanisław Kardyś	30. Dariusz Wróblewski

Oprócz wyżej wymienionych zawodników w drużynie grali:⁷⁶

1. Henryk Golis	10. Henryk Białek
2. Henryk Mazur	11. Stanisław Błat
3. Józef Plizga	12. Jan Skowroński
4. Adolf Rydz	13. Dariusz Stachnik
5. Stanisław Jadach	14. Adam Ciepela
6. Jerzy Maziarz	15. Kazimierz Rząsa
7. Czesław Ryło	16. Leszek Bąkaj
8. Jan Błat	17. Grzegorz Bańkowski
9. Adam Jagodziński	18. Stanisław Wroński

⁷⁵ "Przegląd Kolbuszowski", nr 37, styczeń-luty 1995, s. 9.

⁷⁶ Na podstawie wywiadów z byłymi piłkarzami LZS Werynianka i komunikatów ROZPN w Rzeszowie.

Nie sposób dzisiaj jest wymienić wszystkich zawodników, którzy grali w drużynie LZS Werynianka, ale zapewne było ich wielu. W większości byli to piłkarze pochodzący ze wsi Werynia. Bliskość miasta Kolbuszowej i innych wsi pozwalała na to, że do gry w tej drużynie garnęli się różni chłopcy. Sprzyjała także młodzież z pobliskiego Technikum Rolniczego, przekształconego później w Zespół Szkół Rolniczych. Zdawałoby się, że LZS Werynia posiadał niezłą młodzież do uprawiania piłki nożnej czy innych dyscyplin sportowych. Pytanie nurtuje do dzisiaj, dlaczego LZS nie stać było na awans do wyższej klasy, np. do klasy "A"? Zasadniczą przeszkodą była płynność kadry (zawodnicy przechodzili do innych klubów) i brak wiary we własne siły.